

Cena nru wszędzie
3 ct. (6 hal.)

PRENUMERATA
w Krakowie i Podgórzu miesięcznie
1 K. 40 h.

za odosłowanie do domu dopłaca
się 20 halerczy.

Na przewidyw. miesięcznie K. 1.50.

Prenumerata za granicą:
1 mk. 50 hal., 2 fr. 50 ct., 1 rs.
miesięcznie

NOWINY

DIENNIK ILUSTROWANY DLA WSZYSTKICH

OGŁOSZENIA

za wiersz peltu 16 hal., za każdy następny raz 12 hal., drobne ogłoszenia po 4 hal. od wyrazu (minimum 50 hal.) Nadane za wiersz peltu 50 hal., spody na każdej stronie po 2 kor. — Załączniki 20 Koron za tytuł.

Inseraty prowadzi w swoim zarządzie p. **Maryan Hupczy**
Administracja „NOWIN” Zacisze 7.
od 9—1 w pol. i od 2—5 popołudn.

Na Lwów skła i ekspedycja
AGENCYA SOKOŁOWSKIEGO
Pana Hausmana 2.

REDAKCJA i ADMINISTRACJA:
Kraków, ul. Zacisze 1. 7, Telefon 572.
Ekspedycja w drukarni A. KOZIĄŃSKIEGO

Redaktor naczelny:
LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje redakcja (telefon 572) od godziny 7 rano do godz. 8 wieczorem. — Rękopisów nie zwraca się.

„Nowiny” wychodzą codziennie. — Cena numeru 3 ct. (6 h.) — W poniedziałki i dni poświęczone 2 ceny.

Czas odnowić przedpłatę na rok 1906.

„NOWINY” w roku 1906 (w 4-tym roku istnienia) wychodzić będą na dotychczasowych warunkach.

Kto z Szan. Abonentów pragnie otrzymać świetny salyrcyczny kalendarz „Gdy Naród do boju”, raczy nadesłać (wraz z prenumeratą) kwotę 40 hal.

Epizod rewolucyj.

W same święta Bożego Narodzenia świat wstrząsnął został wieścią, że w Moskwie wybuchła zbrojna rewolucja. Na głównych ulicach i bulwarach wyro-

śli barykady, które wojsko zdobywało przy pomocy armat. Przez trzy dni od soboty do wtorku trwały walki rewolucjonistów z wojskiem — i jak donosi telegraf, około 15.000 rannych i zabitych, krwią zrosiło bruki moskiewskie.

Alie ta bitwa w Moskwie nie wywołała silniejszego echa w Petersburgu, nie stała się hasłem do ogólnego powstania. — Byłoby ono przedwczesne. Wybuch rewolucji w Moskwie uważał należy jako samostoinne, na własną rękę przez tamtą grupę rewolucjonistów podjętą próbę zbrojnego rokoszu, próbę, podjętą bez głębszego planu, bez dokładnego obliczenia szans. Rewolucja przemieniła się więc w rewoltę, którą już zapewne wojsko stłumiło.

Odosobnienie moskiewskiej grupy i przedwczesność tej zbrojnej akcji wynika także ze stanowiska „Związku związków”, który uchwałił proklamowanie strejku, ale zarazem wstrzymanie się od zbroj-

nego działania. „Związek związków” lepiej snadź obliczył siły i lepiej rozważył sytuację.

Zgniecenie zbrojnej rewolty w Moskwie wywrze niewątpliwie depresyjną (na krótki czas!) wrażenie. **Reakcja nabierze nowych sił i ochoty do walki.** Ale wielkiem złudzeniem byłoby sądzić, że pogrom moskiewski przesądzi już sprawę rewolucji w Rosji. To był tylko jeden epizod w wielkiej walce z samodzierżawiem. Walka trwać będzie dalej — i sprowadzi w pierwszym rzędzie bankructwo Rosji.

Strejk powszechny słabnie powoli. W Petersburgu robotnicy wracają do pracy. W Krolewie, jak słychać, pocztowcy i telegrafici postanowili zakończyć bezrobocie. Strejk nie udał się tym razem, bo moment nie był dobrze obrany.

Romans

najpiękniejszej na świecie kobiety, spisany przez nią samą.

3) (Przekład z włoskiego).

Wybiegłam strwożona jak rozbitek morski i zaczęłam się zastanawiać jak mam dalej postąpić.

Nakoniec podjęłam postanowienie, które jak się później przekonałam, było gorsze stokrotnie, jak moje obecne osamotnienie. Była to pierwsza gruda rzucana na grób, w którym pochowane zostało szczęście całego życia.

Napiśalam do Piotra:

„Oczekuj mnie dzisiejszej nocy za tymą furką, naszego pałacu, muszę udzielić ci wiadomości, która na zawsze rozdzieli nas ze sobą”.

Cattina podjęła się doreczyć ten list Salvatoremu.

Pozostawszy samą, zaczęłam rozważać że ta nocna schadzka będzie krokiem nierozsądnym. Obcyjać Wenecyą w moim czasie, były surowe, a odkrycie, że córka starożytnego, szlacheckiego rodu urządziła na ulicy schadzki, okryje hańbą moją rodzinę.

— Nie będę się widziała z Pietro —

rzekłam po długim namyśle — ale w klasztorze w Zucca znajdę schronienie. Tam będę wolną od jego wizyt i mogę czekać na odpowiedź ojca Pietro z Florencji. Syn najbogatszego człowieka we Włoszech nie może zasłużyć na odmowę ze strony mojego ojca. Lubi on nadzwyczajnie pieniądze, więc bogactwo przysze córki rozbroi go zupełnie. Ale Salvatore nie są szlachcą, chociaż książętą Medyceuszów, którzy teraz są książętami Toskańskimi, byli równie mścizkańskiego pochodzenia.

Zebrałam moją biżuterję i kilka rulonów dukatów, które mi podarowała jeszcze moja matka i zamknęłam do szkatułki, żeby ją ze sobą zabrać.

Potem napiśalam do mojego ojca:

„Drogi ojcze! Opuszczam dom, ponieważ wtchew twojej woli nie posłubię nigdy Cyri. Serce moje należy do „niego, którego nazwisko natychmiast ci wypiszę, gdy się rzucę do twoich nóg, prosząc o przebaczenie i błogosławieństwo. Nadaremnie byłoby, gdybyś mi chciał sięgnąć. Bóg udzieli mi swej wszechmocnej opieki. Twoja niewdzięczna córka, Bianca”.

Przeżyłam resztę dnia w największej trwodze, żeby kto nie wykrył moich zamiarów i nie przeszkodził ucieczce. Kiedy

Cattina wieczorem weszła do mego pokoju odezwała się:

— Signore Salvatore! oczekuje ci o godzinie jedenastej na ulicy.

Było to moją pociechą i siłą.

Pisał do mnie:

„Wiem z ust Cattiny, że twój ojciec przeznaczył ci Corai za męża. To żadną miarą stać się nie powinno. Przyjdź dziś w nocy do twego Pietro, który ci zakomunikuje szczęśliwą nowinę”.

Ostatnie wyrazy były promień słońca rozjaśniły w mojej duszy nadzieję, byłam bowiem pewna, że Pietro otrzymał przychylną odpowiedź od ojca. Nie potrzebna będzie zatem schronienia u zakonnic! — zawołałam z radością.

Cattina, skoro nadeszła noc, położyła się w moje łóżko i pozostała tak w mojej nieobecności, aby nasi ludzie myśleli że ich pani sp. Okryłam się szerokim płaszczem mojej służącej i ostrożnie przesunęłam się po marmurowych schodach, aż do bramy wjazdowej, przez którą wyszłam.

Ciemność już panowała na ulicach. Księżyc, przed kilku godzinami oświecający swymi promieniami pałac i kościół, znikł za chmurami i żadna gwiazdka nie błyszczała na horyzoncie.

Jakiś głos zawołał: „Bianco!” Z cienia wynurzyła się postać, objęła mnie swemi

Vis-à-vis

Teatru Miejskiego
Specyalny bufet i restauracya **L. Aksmann**

Jakie jest usposobienie wśród rewolucjonistów?

W sam dzień wybuchu rewolucji w Moskwie, „Daily Telegraph” podał z Petersburga pogląd na sytuację, wielce różną od „nastrojowych” a „rządowych” telegramów tego pisma, występującego niemal otwarcie jako organ Wittego. Czytamy między innymi w tym telegramie!

„Rozmawiałem z rewolucjonistami rosyjskimi i polskimi, których znalazłem pełnych otuchy. Aresztowania dokonane w sobotę wieczorem, były przewidziane — mówili mi oni — od chwili aresztowania Chrystaśława. Jeszcze w sobotę rano otrzymali aresztowani liczne ostrzeżenia, mimo to, ci których wzięto do więzienia mieli przy sobie dokumenty kompromitujące, choć mało ważne. Policja jest w błądzie, jeśli sądzi, że ma w swojej mocy zbignów Plechanowa, Burcowa i Wiere Zasulicz. Burcow jest na wolności, Plechanow nie przyrzekł jeszcze do Rosji, a jedynym ujętym z pomiędzy wybitnych socjalistów jest Trocki, niedawno przybyły z Genewy. Rewolucyoniści są przecieżą doniesieniem jakoby aresztowanych członków komitetu wykonawczego znaleziono projekty zbrojnego powstania.

„Powstanie — mówili — jest niewątpliwie naszym pragnieniem, jednakże, ażeby nie było poronionem, potrzeba, ażeby wojska brały w niem udział. Układa się plany rewolty, ale nie przejdzie się do czynów, z nim armia nie będzie w stanie współdziałać”. Zapytałem wtedy moich interlokutorów czy nie obawiają się ludowego ruchu reakcyjnego. „Jeżeliby tak nawet się stało, nie zdolaloby to nas skłonić do cofnięcia się” — odpowiedzieli.

Sprawozdanie z tego interesującego interview korespondent zaopatrzył następującym charakterystycznym komentarzem:

„Niepodobna porozumiewać się z rewolucjonistami, aby nie być *uderzonym ich dzielnością, niedaniem o własną osobę, stanowczością ich*, która tworzy tak

jaskrawy kontrast niezdecydowaniem, wahaniem się, nieśmiałością innych osób”.

Dalej mówi korespondent o republikańskim ruchu i twierdzi, że nie należy go zbyt lekceważyć wobec łatwości, z jaką ludzie w Rosji przechodzą od *idei monarchicznych do rewolucyjnych*.

Z KRAJU.

Tarnów, dnia 22 grudnia 1905. (Wenta gospodarz. — Wieszcz w Szkole. — Protest przeciw wyborom. — Kasyno).

Onegdaj odbyła się staraniem Towarzystwa „Opieki nad młodzieżą szkół średnich” wenta gospodarz, z której dochód wynoszący około 800 koron, przeznaczono na biedną młodzież gimnazjalną.

Dnia 18 b. m. odbył się w Szkole uroczysty wieczór, celem uczczenia 10 letniej rocznicy powstania gmachu Towarzystwa „Sokół”.

Na program złożyły się: słowo wstępne dr Tertila, ćwiczenia wolne i na poręczach, deklamacje i produkcy chórów. Na zakończenie dano obchazk sceniczny w jednym akcie p. t. „Jesienią” Świderskiego.

Przeciw wyborom do rady miejskiej z II. kola wniesiono protest. Mialo ich być kilkadziesiąt, skłóczyło się na jednym. Wszyscy byli oburzeni, takie szwindle, taka korupcja panowała podczas wyborów. Kilka magistrów — kahalna robila co mogła, by tylko swoich kandydatów przerforsaować, co się im naturalnie udalo.

Wydział Kasyna miejskiego uchwalił na posiedzeniu nie urządzać tego roku z powodu żałoby narodowej żadnych zabaw.

Z Bochni. Wydział Sokół w Bochni postanowił z powodu wypadków za kordonem nie urządzać w tym karnawale żadnych zabaw tanecznych.

Z Jarosławia. Odnośnie do niedawno zamieszczonej korespondencji otrzymujemy od Wydziału „Sokoła” w Jarosławiu sprostowania, które zamieszczamy — bez komentarzy: „Podane w Nr. 337 z 14 grudnia br. w kronice pod napisem: „Jarosław. Z Sokola”

szczegóło, nie zgadzają się z prawdą a mianowicie:

„Nie jest prawdą, że oprócz druhów: Herzoga, Rychlika, Paczowskiego, inni jeszcze członkowie wydziału zrezygnowali.

„Nie jest prawdą, że wydział z chawy krytyki i molliwego urońieniu władzy nie zwoluł walnego zgromadzenia, natomiast faktem jest, że do zwolnienia nadzwyczajnego walnego zgromadzenia nie ma żadnego powodu, bo w myśl statutu powołano zastępców, więc wydział jest w komplecie i opiera się na zaufaniu ostatniego wyzycznego walnego zgromadzenia, które nad krytyką kilku fednstek ogromną większością przeszło do parządku drugiego.

„Nie jest prawdą, że prezes „Sokoła” dr Grabowski cofnął skargę przeciw osobie, która zarzuciła mu krzywoprzysięstwo, faktem zaś jest, że skargę tę wniósł i dotrzymujemy, ale rozprawy jeszcze nie wyznaczono.

Inne zarzuty „brudnych czynów” przeciw prezesowi podnoszone, wydział na jego żądanie zbadał i przekonał się, że są bezpodstawne i uśnął, że prezes nie ma powodu do ustapienia. Owszem, uchwalił wydział, że wszyscy członkowie wydziału ustąpią w razie, gdyby prezes mimo to uważał za stosowne wnieść rezgnacyę.

„Nie jest prawdą, że członkowie masowo wykreslają się z „Sokoła” i to ludzie najpoważniejsi, faktem zaś jest, że od ostatniego walnego zgromadzenia wykreslali się tylko jeden z członków, ten mianowicie, który na walnem zgromadzeniu przeswoi „brudne czyny” zarzucał i wskutek skargi o obrazę czcił, grzywną 100 k. ukarany został.

Wydział Tow. gimn. „Sokół” w Jarosławiu. Erazm Drodziński, sekretarz, Ernest Gantbar, II zastępca prezesa.

Hr. Michałowicz przed sądem. Na skutek odwołania, wniesionego przez oskarżyciela, dra Oberlandera od wyroku I lej instancyi, odbyła się onegdaj rozprawa apelacyjna. Przypominamy czytelnikom, że sądził I lej instancyi oparl wyrok uwalniający hr. M., na nieistnionych zeznaniach świadków ks. kan. Kwiecińskiego, prof. Truszkowskiego, dra Pa-

ramionami i poprowadziła do bramy domu. Był to Pietro.

— Tutaj nikt nas nie spostrzeże — rzekł.

Zaczął mnie namawiać, abym uciekła z nim do Florencyi.

— Skoro mój ojciec zobaczy cię jako piękność niebylewą na świecie, nie będzie się wahał prosić o twoją rękę, twojego ojca.

— Czy to jest ta szczęśliwa wiadomość, o jakiej wspominałeś w twoim liście? Czy może otrzymałeś list od ojca? — zapytałam.

— List? — odpowiedział Pietro głosem niepewnym, co przekonywało o wewnętrznem, wielkiem jego wzruszeniu. — List weale jeszcze nie nadszedł. Mogę ci tylko powtórnie zaproponować: uciekaj ze mną do Florencyi!

— Nigdy! — zawołałam oburzona. — Zapominasz chyba, że jestem Capello, która dom swojego ojca może opuścić jedynie tylko, wsparta na ramieniu swojego męża.

Nagle zerwała się burza. Wicher szalał jak orkan, wstrząsając drzewami i oknami domów. Brama nie dawała nam żadnego schronienia, Pietro więc gwałtownie wciągnął mnie na podwórze. Pierwszy raz dopiero wzbudziło się we mnie

podejrzeanie, co do szczerości obietnic Pietro.

Wyrwałam się z jego objęć i zaczęłam biec ulicą. Huk grzmotów i błyskawice wskazywały mi bramę naszego pałacu.

— Dzieki Madonno nieba — szepnęłam z głębi serca — że znowu jestem w domu i chwyciłam za żelazną kratę, aby ją otworzyć. Niestety, brakło mi siły.

Nikt, zdawało się, już w pałacu nie czuwał, nie mogłam więc ntkogo przywołać na pomoc; pokój zaś, w którym spoczywała Cattina, znajdował się w głównym froncie, z przeciwnie strony.

Nie śmiałam aż do rana oczekiwać pod bramą, bo gdyby służył lub ktoś z przechodzących tam mnie zobaczył... niepodobna pomyśleć o tem bez trwogi.

— Uciekaj! Uciekaj! — szeptał mi jakiś głos.

— Ale gdzie? Do klasztoru zakonnic? Znajduję się on na wyspie, a nigdzie nie było widu gondoli.

Ostatnią myśl była wracać do Pietra Salvati. — Gdzie pojawiła się ta myśl, pobiegłam ulicą i dojrzałam światło w oknie, pochyliłam się za dzwonek i zadzwoniłam.

Pietro ukazał się natychmiast, starając się przyniknąć ciemności nocy. Zawołałam go po imieniu. Pospieszył co żywo,

otworzył bramę i wprowadził mnie do swojego mieszkania. Wstyd oblat rumieńcem moje policzki i padłam prawie na progu.

— Przyszedł do pokoju mężczyzny, który nie jest jeszcze twoim mężem — wołało na mnie sumienie. — Ta przestroga uderzyła mnie jak siekiera w głowę i pozabawiła przytomności.

Pietro Salvati, zdawało się, jakby się nagle odmienił. Oczy błyskały mu dziko, oddychał gwałtownie, kiedy się nademną nachylił, żar jakiś buchał mu z ust i trząsł się jak człowiek, który nie jest w stanie zapanować nad swemi zmysłami.

Nie mówiąc ani słowa, pochywił mnie w ramiona, całował moje usta, co mi nie pozwoliło wydać głosu, aby wołać o pomoc.

Ogarnął mnie kłęk, jego zwierzęcość doprowadzała do szaleństwa, walczyłam z nim, aby się wydostać z jego żelaznych uścisków i straciłam przytomność...

Skoro nareszcie po długim omalciu otworzyłam oczy, już promienie słońca przetręskaly się do pokoju.

Zbudziłam Pietra, okrywszy się resztkami podartej na mnie odzieży.

ciąg dalszy nastąpi.

włowskiego nie daje natomiast wiary obciążającemu a stanowczemu zeznaniu prof. Pacosy. Trybunał apelacyjny, któremu przewodniczył radca p. Dobrowolski, a na skład którego w charakterze wotantów weszli pp.: Turski, Jaskiewicz i Lewicki, po odczytaniu protokołu z poprzedniej rozprawy i wyłączeniu wywodów dra Oberlandera i obróty dra Chwałbińskiego z Jasta, postanowił uwzględnić wniosek oskarżyciela na przesłuchaniu świadków prof. Pacosy i katechety jasielskiego i odczytać w tym celu rozprawę.

Z Husiatyna donoszą nam o umiarkowanej, popołudniowej donia 22 b. m. w Bednarówce, po drugiej stronie granicy austriacko-rosyjskiej niedaleko Husiatyna:

Dnia 22 b. m. usłyszeli dwaj synowie p. Buckiewicz, właściciela dóbr Bednarówki, strzały w lesie. Wybrali się razem konno celem przychwylenia kłusowników. Na skraju lasu zbaczali rzeczywiste dwóch chłopów ubranych w strzelby. Zanim mieli czas zbliżyć się do nich, padły dwa strzały z których jeden ugodził starszego pana Buckiewicza w serce tak, że został na miejscu, drugi zranił młodszego w ramię. Podejrzanie pana na urlopowanego niedawno żołnierza marynarki rosyjskiej. Podejrzanego jednak władze rosyjskie nie aresztowały, bojąc się ludności.

Biała, 23 grudnia. (*Gwiazdka na kresach*). Z niewyłąk niecierpliwością czekała dziesiąta szkoła polskiej w Białej na dzień 21 b. m. w którym miała zabiegom miejscowego Kola Pań T. S. L. odbyła się uroczystość „gwiazdka”, połączona z odpisaniem koled i obdarowaniem biednej młodzieży szkolnej ubraniami, obuwiami i przyborami szkolnymi. Na uroczystości przybyło wiele osób z miejscowej inteligencji, inspektor szkoły p. Pelikan i w. in.

Do młodzieży przemówił kierownik zakładu, zalecając działanie pilności i pracę, jako pewną obronę przed obławami i wyraził imienne działy podziękowanie wszystkim dobrodziejcom, którzy do urządzenia gwiazdki bądź daniem, bądź pracą przyczynili się i biednym dzieciom na kresach przyszły z pomocą.

Po ogłoszeniu przez jednego z uczniów słownego wiersza napisanego przez miejscowego nauczyciela p. Woynarowskiego, odpiewano kilka koled i rozpoczęto rozdzielanie podarki.

Wszystka młodzież uboga a pilna otrzymała ciepłe odzienienie lub obuwie, a każde dziecko obdarzone ofiarowanem przez kupców słodyczami. Funkcje gospodyń spełniały panie: Daszyńska, Batrowa, Jahlowa, Wankowa i Woynarowska.

Drzewko w tym roku bardzo pięknie ozdobione i suto obwieszane przysmakami, zwracało na siebie uwagę wszystkich działy. Rychoło przysmak znalazły się w rękach rozdawanych dzieci, a uszczęśliwienie ich sprawiło ofiarnowcom prawdziwą przyjemność.

Największe uznanie należy się przewodniczącej Kola Pań T. S. L. p. Aurelii Daszyńskiej, która nie szczędziła trudów i pracy, byle jak największą ilość ubogiej działy można była wesprzeć i obdarować. Mimo to gorocznym nadawczych trudnych warunków w całym kraju, zdolała p. Przewodnicząca zrobić niezwykle wiele, zbierając potrzebne fundusze prawie wyłącznie z drobnych datków, bo tylko blińska rada powiatowa ofiarowała na gwiazdkę 60 koron.

Następnego dnia podobną uroczystość urządzono dla działy szkoły polskiej w Leszczynach koło Białej.

Nowy dzieńnik w Cieszyne poczyni wychość z końcem grudnia p. n. „Dziennik cieszyński”, „Dziennik cieszyński” będzie piśmie, czyniącym zadość potrzebom umysłowym ludu wiejskiego i miejskiego, a bę-

dzie poświęcony obronie praw i interesów ludności polskiej na Śląsku. „Dziennik cieszyński” nie będzie się łączył z żadnem ze stronnictw istniejących obecnie na Śląsku, a będzie stał na stanowisku wyłącznie narodowem. Redaktorem będzie p. Władysław Zawadowski.

Macierz szkolna Księstwa Cieszyńskiego otrzymała od emerytowanego profesora gimnazjalnego p. Wojciecha Rypla (za pośrednictwem p. sędziego St. Skuby z Krakowa) 2000 kor. na bursę polską w Cieszyne, utrzymywaną przez Macierz. Za ten dar honor, podyktowany obywatelską troską o pracę narodową na kresach, zarząd Macierzy składa czcigodnemu ofiarodawcy wyraził głębokiej i gorącej podziękowania od siebie, jak i od młodzieży, która dzięki tej, ofierze będzie mogła korzystać z dobrodziejstwa nauki w języku ojczystym.

Partya.*)

Blagałem dzisiaj Zeusa

We śnie, że Jupiter

Spytał:

— Czego Waśś żadasz?

— Nowych kilku liter!

— Na co? Wszak masz alfabety! —

Rzekł głośnie Jupiter —

— Chciałbym stworzyć partję,

A już nie mam liter.

Na to Zeus, grzącąc po zrebach

Helikońskich grzbiotów:

— Stwórz Waśś partję bez liter

Dla analfabetów!

El. (K. Laskowski)

*) Jest to dowcipna aluzja do zwyczajaj nazwaną partję początkowemi literami jak n. p. P. P. S., N. D. itd.

Co słyhać w mieście? Kraków. 28 grudnia.

KALENDARZYK.

Dzisiaj czwartek Młodzianków. — Jutro w piątek Tomasz — Pojutrze w sobotę Sabina i Anizy.

Czwartek.

Teatr miejski. „Belleme Polskie”, jasełka w 3 akt., napisał L. Rydel, muzyka M. Swierzyńskiego.

Obywatelski czyn. Na skutek kronikarskich notatek w tutejszych dziennikach o częstym aresztowaniu małoletnich, bezdomnych włóczęgów, doniosła listownie p. Gołaszew w. w. właściciela dóbr Targowicz (powiat krośnieński) rady policyj p. W. Swokiewski, że z chęcią przyjmie do swego domu kilku takich małoletnich chłopaków i odpowiednio ich zatrudni, aby w ten sposób zapobiedz ich zupełnemu wykośleniu się. Piętno ten czyn, prawdziwie obywatelski, spotka się niewątpliwie z ogólnym uznaniem i życzył sobie tylko należy, aby znalazł licznych naśladowców, gdyż wtedy wielu młodych chłopaków wyrosnie na porządnym i uczciwym członkiem społeczeństwa, a nie pójdzie na marne.

Ceny węgla w Krakowie są znowu normalne, gdyż do wszystkich tutejszych składów, z powodu zakłócenia się obstrukcji kolejowej na kolei północnej, przyszło po kilkanaście wagonów z tym materiałem opalowym. Drobniejsi handlarze węgla, którzy nieoczekiwanie korzystając z bieżącego oporu na kolei północnej, podwyższyli ceny, już od wzo-

raz sprzedawali węgiel po normalnych cenach. Wobec zatem dostatecznej ilości węgla, podwyższenie cen tego materiału opalowego wcale nie grozi.

Stów. kupców i młodzieży handlowej w Krakowie. Wolska 14 urzęda w niedzielę dnia 31 grudnia zabawa sylwestrowa z tańcami. Bilety wstępu: Dla członków 1 kor. Dla nieczłonków 1 kor. 50 hal. Bilet familijny 3 kor. Stroje wizerowe.

Eleuterya urzęda opłatek w lokalu własnym Jagiellońska 1. 5 w dniu 31 b. m. na który członków zaprasza; wpisy przyjmuje do dnia 29 b. m. za opłatą 1.50 kr. skarbnik St. Kein (Armaty) Rynek 22.

Młotnicostwo ozdobnych haftów radzimy zwiędzić okna wystawowe w sklepie firmy Sigiera Komp. Tow. Akc. maszyn do szycia przy ul. Szpilajnej. Są tam przepiękne hafty; jak stół, obraz wyczerpy Pańskie, piękna serweta na gazie haftem weneckim wykonana, a przedewszystkiem szczególną uwagę zwracają dwie lalki panna i krakowianka, ostatnia w bogato ubrany stroju narodowym. Jest tam i oryginalne drzewko, gdyż zamiast laloci ubrane jest częściami maszynowymi, jedwabiami i t. d. Nadmieniamy przy tem, że lalki z gustownymi fryzurami pochodzą z kliniki i perukarni z ul. Wolskiej, ubrania zaś wykonala nauczycielka haftu Sigiera Komp.

Wilna w „Sokoła” podgórskich. odbyła się 21 b. m. przy udziale 70 druhow. Ożywiona i serdeczna pogadanka o sprawach sokolich i ostatnich wypadkach w Królestwie, przeciągnęła późno w noc biesiadę, podczas której śpiewał także chór sokoli koledy i pieśni patryotyczne. Po wyczerpy zebrano z inicjatywy związku sokolego kilkanaście koron na głodnych Warszawian.

W dzień św. Sylwestra 31 b. m. urzęda wydali „Sokoła” podgórskiego o wpół do ósmej wesołą wieczornicę, po której amatorzy odegrali wspaniałą operetkę „Adam i Ewa”. Zarówno podczas wieczornicy, jak i tonboli, przegrywał będzie sympatyczna orkiestra p. Czyżewskiego.

O pobicie komisarzy policyjnych. W sobotę dnia 30 bm. odbędzie się w tutejszym sądzie krajowym karany przed wczorajszym trybunałem orzekającym rozprawa przeciw robotnikowi Ferdynandowi Zembatemu i współnikom, oskarżonym o złodziejstwo publicznego i znane pobicie komisarzy policyjnych pp. dra Tomaszka, dra Sylwestra i Sokolowskiego podczas demonstracji socjalistycznej w dniu 5 listopada br.

Wybrki żołnierskie. Żołnierze z oddziału szpitalnego „wszedł podpity do sklepu p. Matulskiego w Podgórze i zwinosławszy tam wszystkich, pozeździ przez most podgórski ku Kazimierzowi. Tu uził ręką przy ul. Mostowej szybę wysładową u zegarmistrza Bertrama, tak, że zegarki wypadły na ziemię. Powstało zamieszanie na ulicy, w czasie którego jakiś tydek wyciągnął żołnierzowi bagnet i uciekł niepospieszony ze zdobyczą. Dopiero na drugi dzień po otrzeźwieniu, zaczął żołnierz poszukiwać swego bagnetu, naturalnie naopróżno. Sprawą zajął się władza wojskowa.

Michał Ujczaszcz, rymarz z Ludwinowa, wstał na herbatę do kawiarni Skwareczyskiej na Kazimierzu. „Przy łusnym stole siedziało trzech żołnierzy, a jak się później okazało, jeden z nich Józef Szweczyński, szeregowiec 13 pułku, skradł Ujczaszczowi pugłaresz z kwotą 110 Koron i kolekcją złotych, wartości stu koron. Śledztwo prowadzi żołnierz.

Z Kazimierza. W sobotę przedświąteczną weszli Feliks Lepart i Jan Lewacki do podgórskiej kawiarni na Kazimierzu przy ul. Mostowej. Tam siedział dobrze podchmielony murarz Józef Pamula, znany z gorącej krwi

i animusz i bez powodu począł przybłych „nabierać“ i przerywać. Zaczepieni wyszli z kawiarni, aby uniknąć awantury, ale Pamula poszedł za nimi, a w końcu Lenarta pchnął nożem w plecy, zając mu cięską ranę. Lenarta opatrzył pogotowie ratunkowe, a Pamulę umieszczono w aresztach podgórskiej ekspozytury policyjnej. Trzeba dodać, że przyjaciele Pamuly nie zapomniaли i o Lewackim, którego napadli w jakimś żanku i obili, tak, że Lewacki wciąż obłożnie chory.

Jasiek przedstawiane w czasie świat przed młodzież szkolną, w lokalu „Przyjaźni“ (ul. Tomazsa 1. 37), miały wielkie powodzenie, a licznie zebrana publiczność oklaskiwała gorąco młodych amatorów. Dalsze przedstawienia pięknych „Jasiek“ z których dochód przeznaczony na ubogich uczniów, odbędzie się dziś we czwartek 28 b. m., w sobotę 31 b. m. i niedzieli 31 b. m. zawsze o 6 wieczorem.

Robotnicy powracający z Prus są przedmiotem sumiennej obserwacji pp. złodziei, którzy pilnie rewidują im kieszenie. Policja i żandarmeria na wiekszych dworcach, w Oświęcimiu, Krakowie i Płaszowie, prawie codziennie aresztuje jakiegorsze rzemieślnika.

Przed kilku dniami okradziono w Płaszowie Aleksego Sojkę. Aresztowano też tam niebezpiecznego kieszonkowego złodzieja, Marceloego Kozła, który odstawiony do aresztów sądu powołanego podgórskiego, uciekł, no i będzie dalej operował po kieszeniach biednych naszych chłopów. Dodadź warto, że takie ucieczki z podgórskich aresztów sądowych zdarzają się dość często.

Rodzina poszukuje 33-let. Sylw. Drożdźnika, ukończonego teologa i filozofa, zamieszkałego przy matce w jednej wsi pod Nowym Sączem. Drożdźnik cierpi na manię wielkości i w przekonaniu, że należy do książęcej rodziny Wittelsbachów, nosił się z zamiarem wyjeżdżania do Bawarii, celem stwierdzenia swej genealogii. Rzeczywiście z końcem października znikł z domu, a wszelki ślad za nim zaginął. Prawdopodobnie jest, że Drożdźnik błąka się po Galicji, więc podajemy jego rysopis. Jest wzrostu niskiego, włosy ma ciemne, broda i wąs rudawe, na szyi z prawej strony niedożywiona blizna; ma krótki włos, a ubrany jest w ciemną żarzutkę, jasną marynarkę, spodnie zielonawe, czapkę filcową. Ktoby coś o biedaku wiedział, techce powiadomić policję lub żandarmerję, celem umieszczenia go pod opieką lekarską.

W gimnazjum podgórskiem skradziono uczniowi VI. klasy Izydorowi Herzgowi, płaszczyk gimnazjalny, nowy, wartości 60 koron.

Zapalny gracz. Mojżesz Raber z Podgórzania doniósł miejscowej ekspozyturze policyjnej, że jego 19 letni syn Izak, lak gra namiętnie w karty, że nie tylko przegrywa swe pieniądze ale zapożycza się na wszystkie strony, a nawet ojcu sprzedaje garderobę. Agent policyjny p. Ziffer wyszedł i przyaresztował towarzyszy gry, którzy ogrywali chłopca. Są to: Leib Engelstein, agent handlowy, Jakób Kohn, koszykarz oraz Jonas Holzer, w którego szynku odbywała się gra.

Włamanie. W ostatnich dniach ubiegłego tygodnia włamał się do sklepu p. Cholewińskiego przy ul. Batorego 1. 12, niejaki Michał Zatorski i skradł stamtąd różnych towarów za przeszło 100 kor. Wczoraj wyszedł sprawcę inspektor policyjny p. Bron. Karcz i zaraz go aresztował. Przy włamywaczu znaleziono dużo, za pomocą którego sprawca dostał się do sklepu.

Małoletni przestępcy. Czternastoletni Paweł K. przyjęty przez trafikanta izraelskiego ul. Mostowej do sprzedawania tytoniu przez sobotę, zabrał tytoniu i papierosów na przeszło 10 koron. Trafikant nie poniósł szkody,

bo tytoni znalazł w sieni. Sprawę oddano do sądu.

W Podgórzu aresztowano 15 letniego Samuela Goldstolla, sprytnego i niebezpiecznego złodzieja, operującego po dworcach kolejowych i pociągach. Znaleziono przy nim zegarek srebrny i kilka złotych pierścionków.

Napady. Droga z Podgórza do Wieliczki, między Płaszowem a Bierzanowem, jest bardzo niebezpieczna i ciągle słyszemy o napadach i rozbójach, popełnianych na przechodzących. Przed kilku dniami wracał tamtędy 17-letni robotnik z Podgórza, a z obawy przed napadem zboczył z drogi i szedł kolem torulego. Tutaj nagle wykroczył z za drzewa, jakiś mężczyzna, rzucił się na chłopca, powalił go na ziemię i zaczął rewidować kieszenie ofiary. Spłoszony go jednak nachodzący ludzie, tak że nie miał czasu zabrać chłopcu pieniędzy. Za następnikiem wdrożyła dochodzenia żandarmeria.

W nocy znowu z wotku na środe, koło 3-jej godziny, napadli przy moście podgórskiem pijani żołnierze 12 pulku dragonów na Stanisława Barana, 29 letniego kominiarza i szablami skaleczyli w głowę i lewe ramię. Nieprzytomnego z powodu utraty krwi Barana, opatrzyło zeważane pogotowie ratunkowe i odwiezło go do szpitala chirurgicznego.

Józef Kościelniak, murarz, idący z żoną przez ul. Mostową, napadnięty został wezwany nocy przez nieznanych awanturników i ciężko zraniony w głowę.

Zamiast wieńca na trumnie śp. Ludwika Senowskiego złożyli artyści teatru lwowskiego kwotę 222 kor. jako składkę na osieroczone dzieci zmarłego. Za piękny ten czyn należy się ofiarodawcom publiczne uznanie.

Nagła śmierć. W niedzielę popołudniu zmarł na udar sercowy służący zakładu anatomii patologicznej, Jakób Długosz, znany popularnie wśród medyków, pod imieniem „Jakóba“. Spłniał on około 30 lat obowiązków w zakładzie prof. Browicza, a znał się na anatomii nie gorzej od poezujących medyków, którym niejednokrotnie udzielał swych świątłych wskazówek. Lubił przy młodzieży akademicką i profesorów, pozostawił po sobie miłą pamięć. Pogrzeb przy tłumnym udziale publiczności odbył się we wtorek popołudniu.

Tuczenie płacwa domowego. Do tuczenia najlepsze są kury z gatunku Dotkingi, Kochinichy, Browa, krzyżowane Brown z Dotkingami, Crev-Coeur, La Flèche i Hondan. U młodych kur, wziętych do tuczenia, większa część ich żywności obraca się na wyksztalcenie mięsa, a tylko w pewnej części na tłuszcz i wtedy to tworzy się delikatny tłuszczem porośnięte mięso, tak bardzo przez smakoszy cenione, a najwięcej zdrażające się między Dotkingów. U starszych kur tuczenie uwydatnia się w pewnych miejscach i tak: na piersiach, żołądku i karku; tłuszcz wówczas przebiega się przez skórę żółto lub białawo.

Ochcenie tuczenia drobiu zapomocą napychania im jedzenia w gardziel, w postępowych gospodarstwach zupełnie prawie jest znieszczone. Zaczęliśmy w tem naśladować Francuzów, którzy karmiąc drobiu, zostawiają im zupełną swobodę jedzenia, a tylko przestrzegają, aby w jednej przegrodzie nie mieściło się więcej niż 10—12 sztuk, i to takich, które w gromadzie z sobą przestawiały. Za pozytywne służby im może owsianna, gryczana lub jęczmienna mąka, rozrobiona mlekiem z dodatkiem niewielkiej ilości tłuszczu; 2 razy dziennie powinno się drobiu pozytywne podawać w takiej ilości, jaka tylko same zechcą zjeść. Za każdym razem pozytywne musi być świeżo przyrządzone i po

każdym woda do picia na świeżo zmieniona. W takich warunkach tuczenie trwa 15—20 dni.

Kapłone nie kogutów i pulardowanie kur należy do barbarzyńskich zwyczajów, które pominałyśmy wiele razy, wynikających z tej operacji, całkiem pomysłnych rezultatów nie wydają, jak to bardzo starannie robione próby wielokrotnie okazały, gdyż dużo bardzo płacwa przez to się marnuje. Młode dobrze utuczone kury najzupełniej gatunki te zastępują, a rasy wyżej wymienione zupełnie się do tej operacji nie nadają.

Przy oddzieleniu drobiu do tuczenia nie należy nigdy do jednego kójca wsadzać płacwa rozmaitego rodzaju, gdyż glosem drażnią się wzajemnie.

Kury indyjskie, zwane polizkami, mają mięso doskonałe, bez porównania delikatniejsze od mięsa indyjski, a wiele osób przekłada je nad mięso białanów. U nas gatunek ten nie bardzo jest rozpowszechniony, albowiem mało są piętne, trudne do hodowania, a prztem nieprzejmnie krzykliwe.

Wielka załocność indyków ułatwia przedkie ich utuczenie, zwłaszcza przy ograniczeniu im swobody ruchów i stawianiu w wielkiej obfitości pozywienia. Najpiękniej się tuczą i dają smaczne soczyste oraz bardzo tłuste mięso indyki karmione kukurydzą, która wpraw w wodzie napęczniać powinna. U nas jednak uprawianie kukurydzy należy do rzadkości, po większej części indyki tuczą się w taki sposób jak kury. Dając pozytywne w obfitości 3 razy dziennie, można indyka utuczyć w ciągu 24 dni.

Najlepsze kalendarze

Kto z Szan. Abonentów „NOWIN“ chce otrzymać kalendarze K. Wejnar, może je zamówić za pośrednictwem administracji „NOWIN“. Kalendarzy tych jest cztery: „Wielki powieściowy“ za 3 kor., „Polak“, „Maryjański“ i „Gospodarz“ — każdy po 80 halerczy.

Kto z Szan. Abonentów „NOWIN“ życzy sobie otrzymać jeden z tych kalendarzy, zechce do prenumeraty dołączyć odpowiednią kwotę za kalendarz, oraz dołączyć na koszt portoryum 20 halerczy.

Telegramy „Nowin“

Koniec strejku w Petersburgu.

Petersburg. Doniesienie pet. aj. tel. 15,000 robotników powróciło do pracy. Strejtuje jeszcze 48,000 robotników.

Peterburg. Doniesienie Pet. aj. tel. Gaceli znowu wyszły. Większa część robotników fabrycznych jeszcze strejkuje. W dzielnicach robotniczych zachodzą częste wypadki mordowania policjantów. Przychodzi także do malych starć z kozakami. Na niektórych kolejach jak n. p. na linii bałtyckiej ruch nie jest jeszcze w zupełności podjęty. Słychać, że na kolei warszawskiej, na granicy przebiegane są ustawienia wstrzymanie ruchu.

Aresztowani naczelnicy.

Petersburg. Doniesienie pet. aj. tel. Ubiegłej nocy aresztowano cały sztab generały „uzbrojonej kohorty petersburskiej“, złożony z 49 osób wraz z naczelnikiem sztabu, inżynierem Schuhmanem.

Na Gwiazdke wielki wybór cukrów, czekoladek bombonierek, pierników ozdoby na drzewko owoce marcepanowe

rola

- - CUKIERNIA ADAMA PIASECKIEGO - -

Kraków,

Długa 10. Filia: Floryńska 2 (Hotel Dreźnieński).

Wybory do dумы.

Petersburg. Petersburska agencja telegraficzna donosi:

Ukaz carski przyznaje prawo wyboru do dумы państwowej:

1) Właścicielom nieruchomości, które podlegają opodatkowaniu, jeżeli przynajmniej rok są właścicielami.

2) Właścicielom przedsiębiorstw przemysłowych, podlegających opodatkowaniu.

3) Osobom, płacącym podatek od posiadłości.

4) Osobom, płacącym podatki przemysłowe.

5) Osobom, posiadającym własne mieszkanie, zapisane na ich nazwisko.

6) Osobom, pobierającym płacę od państwa, ziemstw, gminy lub przedsiębiorstw kolejowych. (Osoby te mają też prawo udziału w naradach miejskich wyborców).

Robotnicy fabryk zatrudniających co najmniej 50 robotników mają prawo wyboru pełnomocnika do zgromadzeń wyborczych. Robotnicy fabryk zatrudniających 50–1000 robotników wysyłają jednego pełnomocnika, robotnicy fabryk zatrudniających ponad 1000 robotników wybierają jednego pełnomocnika na każdy 1000 robotników. Właściwi wyborcy wybierani są przez bezpośrednią dumę.

Pierwsze posiedzenie Dumy może być otwarte jeżeli senat ogłosi listę zawierającą co najmniej połowę ogólnej liczby członków Dumy (A więc senat może nie uznać wybranych posłów III).

Car zarządził przyspieszenie wyborów i polecił ministrowi spraw wewnętrznych wydanie zarządzeń celem najrychlejszego zebrania się Dumy, w którym to celu ma minister wydać osobne instrukcje.

Rewolucya w Moskwie.

Petersburg. Połączenie w Moskwie jest bardzo groźne. Pod przewodnictwem Witkego, którego porzycza jest znówu bardzo silną, odbyła się rada ministerialna. Poświadczono na niej zastosować najostrożniejsze środki, celem utrzymania spokoju. W. sk. Mikołaj Mikołajewicz otrzymał specjalne instrukcje na wyadek przeniesienia się ruchu z Moskwy do Petersburga.

Londyn. Do „Timesa“ donoszą z Petersburga (godz. 11:30 minut w nocy z poniedziałku na wtorek)! Ostatnie wiadomości z Moskwy potwierdzają, że sytuacja się nie zmienia. Rewolucyoniści nie czynią postępów, ale też nie są osłabieni. Wiadomość, jakoby 15.000 osób było zabitych i rannych, pochodzi od admirała Dubossara, który ją przesłał telegraficznie z Moskwy w poniedziałek. Z wtorku brak wiadomości, gdyż wszystkie druty są przzerwane.

Wtorek i środa w Moskwie.

Berlin. Do „Tageblatu“ donoszą z Moskwy: Dzień wtorkowy minął również krwawo. Walki koncentrowały się koło barykad. Patrole wojskowe strzelały zupełnie bez potrzeby do bezbronných. Wojsko postępuje ze straszną surowością. Odnacza się w lem pulk rostowski, który niedawno sam się zshuntował. Liczba ofiar obliczają na 15.000. Na barykadach walczą całe masy kobiet. Rewolucyoniści przestają już stawiać barykady i chwycili się innej taktyki: z za węgłów domów, z okien i rozmaitych kryjówek strzelają z nienacka na wojsko. Każdy dom, z którego padnie strzał, natychmiast bombarduje artylerja.

Moskwa (Środa, godz. 3 po poł.). Doniesienie pet. aj. tel.: Wygląd miasta ma charakter stanu oblężenia. Wczoraj wieczorem patrole rewidowały przechodniów. Osoby stawiające opór strzelano. O godz. 9 wieczorem w domach było ciemno. — Strzelanina trwała bez przerwy po północy. Grabież w sklepach przybiera wielkie rozmiary, szczególnie w magazynach odzieży i meczarniach, gdzie grabieży ulega wszystko.

Dzisiaj strzelanina rozpoczęła się wcześniej rano w okolicy dworca nikolaewskiego. Trzy oddziały uzbrojonych rewolucyoniistów wyruszyły w trzech kierunkach. — Pierwszy oddział uzbrojony w strzelby i inną broń, maszeruje wzdłuż kolei kazańskiej, na przestrzeni między Moskwą a Perowem. Straż przednia tego oddziału usiłowała zawaładnąć dworcem mikołajewskim. Połączenie między Moskwą a Perowem utrzymane jest za pomocą specjalnych pociągów. Drugi oddział rewolucyoniistów, uzbrojony w rewolwery, liczący około 1000 mężczyzn i kobiet, operował w ulicy Sadowaja i na sąsiednich bulwarach. W tej stronie wszędzie urządzano barykady.

Rewolucyoniści, zjawiający się w małych oddziałach, atakują wojsko. Szczególnie męstwem, a niekiedy nawet rozgęścią odznaczają się kobiety. Trzeci oddział, najsilniejszy, operuje w okolicy dworca Bzieskiego, od ulicy Sadowaja aż do ulicy Strasnyj. Tutaj walki są częstsze. W innych punkcie miasta zabarykadował się oddział rewolucyoniistów w szkole Komisarowa. Gmach szkoły ostrzeliwano z armat i silnie uszkodzono. Również inny gmach ostrzeliwano z armat. Wiele przechodniów zabito i rannych.

Petersburg. „Słowo“ donosi, że w kołach rządowych sądzią, iż za dwa lub trzy dni spokój w Moskwie będzie przywrócony. Wczoraj przybyły do Moskwy nowe oddziały wojska z artylerja. Ogień działowy wyrządził w mieście wielkie spustoszenia. Wczoraj wieczorem rozpoczęło ostrzeliwać dworzanię Usznera, w której rewolucyoniści więźni urzędników policyjnych i inne osoby. O godzinie 11 wieczorem ostrzeliwano jeszcze trawo.

Ofiary.

Parýz. Z Moskwy donoszą, że liczba zabitych wynosi co najmniej 8000, rannych co najmniej 10.000.

Magdeburg. Do „Magdeb. Zig.“ donoszą z Moskwy: Trudno dzisiaj obliczyć liczbę ofiar, oceniają ją różne od 8000 do 20.000 ludzi. Rewolucyoniści zapowiadają terror i grozą bombami, masowymi mordami, oraz skrytobójczymi morderstwami oficerów i urzędników.

Zaburzenia w południowej Rosji.

Petersburg. (Pet. aj. tel.) W Charkowie rozpoczął się dnia 25 h. m. powstanie strajk. Na fabryce Elfreicha, w któ-

tej zamknięli się robotnicy dala artylerja dwie salwy, które zniszczyły mury budynku. Z fabryki lokomotywy przybyli robotnicy z pomocą swoim towarzyszym i rzucili dwie bomby. Także koło dworca i w śródmieściu przyszło do starcia. Według urzędowego doniesienia zginęło 9 osób, przeszło 200 odniosło rany 138 osób aresztowano. Noc przeszła spokojnie. Także w Odessie wybuchł poważniejszy strajk.

Francya wysłała statek wojenny do portów bałtyckich.

Brest. Krążownik „Cassini“ wczoraj po południu wyjechał na morze. Komendant otrzymał rozkaz zapieczętowania, który ma otworzyć dopiero w odległości 20 mil od wybrzeża. Pierwsza sława, do której krążownik zawinie, jest Kopenhaga.

Parýz. Krążownik „Cassini“ otrzymał poufną misję. Pogłoska jest że okręt ten ma zabrać na pokład rodzinę carską, na wypadek gdyby rewolucja ogarnęła także Petersburg.

Sytuacja w Libawie.

Królewicz. Przez Rydunów nadeszły tu wiadomości, że 23 h. m. w Libawie panował spokój, jednakowe położenie jest nadal poważne. Z powodu wznowionego strajku pocztowego, telegraficznego i kolejowego, miasto jest zupełnie odcięte, w okolicy zapętała anarchia. Cała równina koło Libawy objęta powstaniem. Spodziewają się, że w samej Libawie nie przyjdzie do niepokojów.

Spokój w Rydze.

Gdańsk. Według doniesienia okrętu „Wolga“, wysłanego do Rygi celem przewiezienia Niemców poddanych, w porcie ryckim panuje spokój. — Dla utrzymania porządku znajduje się w porcie ryckim rosyjski krążownik „Awrek“.

Szwedzi w Rydze.

Petersburg. „Nowoje Wremia“ donosi, że budżet państwowy na r. 1906 wykazuje w ordynarium plus 10 milionów rubli. Na wydatki spowodowane wojną wystawiono do extra ordynarium przeszło 390 milionów rubli.

Parada gwardyi.

Petersburg. Deniesienie pet. aj. tel. W Carskiem Siole odbyła się wczoraj popołudniu parada 43ńskiego pułku gwardyi. Car dziękował oficerom i żołnierzom za sułetnią prawie służbę i wyraził przekonanie, że pułk zostanie także wjernym swemu szefowi, t. j. następcy tronu.

Z Królestwa Polskiego.

Strajk kolejowy w Królestwie.

Wrocław. Do „Bresl. Zig.“ donoszą: Strajk kolejowy w Królestwie Polskiem ma się znówu rozszerzyć. Od jutra rozpocznie się on na kolei warszawsko-wiedeńskiej i łódzko-kaliskiej.

Sytuacja w Warszawie.

Berlin. Biuro Wolffa donosi z Warszawy pod datą wczorajszą. Komunikacja kolejowa dotychczas nie uległa przerwie. Zarządzenie władz ogranicza zgromadzenia. Noszenie polskich odznak zostało zakazane (!) zakazano również śpiewania pieśni socjalistycznych, powstańczych i polsko-narodowych.

Konfektey dziecienna

polca
w wielkim wyborze i po niskich cenach

FRANCISZEK MARTIN

dawniej „FELICYA“, Rynek gł. L. 12.

Wybuch dynamitu.

Warszawa. W domu przy ulicy Muranowskiej nastąpiła wczoraj w nocy z niewiadomego powodu eksplozja materiałów wybuchowych, dynamitu czy pyroksyli. Dom został zniszczony, z ludzi nikt nie ponosił szwanku, a mieszkająca w domu rodzina żydowska wydobyla żywą z pod gruzów.

Berlin. Wedle doniesień poczty z Łodzi, postanowili tamtejsi urzędnicy graficznie powrócić do pracy. W mieście panuje spokój.

RÓŻNE TELEGRAMY.

Powszechne głosowanie.

Wiedeń. (Tel. „Nowin“). Ostatni pobyt namiestnika hr. Potockiego w Wiedniu, miał na celu porozumienie z rządem względem przygotowania referatu i projektu o podziale Galicji na okręgi wyborcze. Również Wydział krajowy i Koło polskie zajmują się tą sprawą. Postanowiono, że zaraz w pierwszych dniach stycznia rozpoczyna się urzędowe rokowania w minist. spraw wewn. z parlamentarną komisją Koła polskiego, równolegle z informacjami, które rząd od namiestnictwa i od Wydziału krajowego otrzyma. Niektóre mniejsze frakcje niemieckie parlamentu już awansowo proponowały wygotowały R. państwa zostanie zwolana w końcu stycznia, a ustawę o powszechnym głosowaniu winien rząd kolo 15 lutego. Prawdopodobnie nastąpi równocześnie zwrot w sprawach węgierskich.

Wypuknie koleje północnej.

Wiedeń. Według przygotowanego układu otrzymają akcyonaryusze kolei północnej za akcje 5,780 koron, co odpowiada dzisiejszemu kursowi. Kolei północna będzie jednak istnieć dalej jako towarzysz, będące właścicielami kopalni węgla, aż z biegiem lat następnie i kopalnie wykupione zostaną.

Watykan przeciw polityce rządu francuskiego.

Paryz. Tutejsze dzienniki klerikalne ogłaszają nęgiy z białej księgi Watykanu, która ma się wkrótce ukazać. Księga ta obejmuje 300 stronnic i poprzedzona jest wstępem. Zajmuje się ona kwestyą stosunku Watykanu do Francji, przyczem ogłasza wiele dyplomatycznych dokumentów.

Miedzy innymi ogłasza list Piusa X. do prezydenta Loubeta, w którym papież zwraca uwagę, że dążność do rozdzielenia Kościoła od państwa, nie zmierzająca do rozdzielenia, lecz także do wykorzystania chrześcijaństwa z Francji. Księga w sposób stanowczy zbija zarzuty, jakoby Stolica Apostolska zwalczała Francję. W końcu oświadcza Watykan, że jakkolwiek na podstawie międzynarodowych układów Francja ma powierzona opiekę nad katolikami Wschodu, to jednak decyzya w sprawie tej opieki powinna należeć do Watykanu.

Rozdział Kościoła i państwa.

Paryz. Jak słychać, pięciu kardynałów francuskich zbierze się we wtorek w Paryżu, celem obrad nad sytuacją, stworzoną przez ustawę o rozdzieleniu Kościoła od państwa. Sprawą tą ma się także wkrótce zająć zwołane do Paryża pełne zgromadzenie francuskiego episkopatu.

Anarchistyczny zamach w Hiszpanii. Barcelona. Sprawca zamachu na kardynała Casanossę Jose Salas Comes w

chwili uwięzienia zażył truciznę i wkrótce skonał.

Trzęsienie ziemi.

Instruk. W Monte Fontala dało się usłyszeć kilka sekund trwające trzęsienie ziemi, w poniedziałek o godzinie 6:15 wieczorem i we wtorek o godz. 1:30 nad ranem.

Sofia. Liga dobroczynności bardzo gorliwie zbiera składki na oswobodzenie Macedończyków. Ogłosza ona manifest wyzywający Bułgarów do dobrowolnego opodatkowania się w celu poparcia wywobędowania M.e. doni.

Londyn. „Daily Telegraph“ wypisza miasta mandzurskie, które na podstawie traktatu japońsko-chińskiego będą otwarte dla handlu międzynarodowego. Wśród miast tych znajdują się także Laojin, Tielin, Charbin, Mandzurya, Zizikar i wiele innych.

Z ostatniej chwili.

„Bełtem polskie“ jasełka w 3 aktach Lucjana Rydla z muzyką M. Świerzyńskiego. Przedstawione wielokrotnie na scenie teatru ludowego, jasełka Rydla znalazły dopiero w teatrze miejskim należytya opatrę sceniczną i sukces wielki. Przedstawienia, wymagające ogromnego aparatu scenicznego, odpowiadają najbardziej idącemu wymaganiom. Kostiumy, dekoracje były wspaniałe, reżyserya znakomita. Repertuar puzyszał utwor, który nie rychło zejdzie ze sceny.

Zmarli. Jan B r y l, zasłużony profesor g miazmyr św. Anny zmarł wczoraj przedpołudniem. Zmarły pozostawił po sobie kilka monografią z zakresu historyi zabytków sztuki.

Maryja Janigowa, wdowa po kupcu, w 55 r. życia, zmarła w Krakowie.

Irena z Wolskich Sielicka, żona profesora uniwersytetu Jagiellońskiego w 22 roku życia umarła w Krakowie.

Różne wiadomości.

Małżeństwo arcyks. Ferdynanda Karola z Wiednia donoszą: Przed dwoma laty głosna była sprawa zamierzonego przez arcyks. Ferdynanda Karola małżeństwa z panną, pochodzącą z wiedeńskiej mieszczańskiej rodziny. Obecnie sprawa ta weszła w nowe, prawdopodobnie rozstrzygające stadium. Jak wiadomo afera owa skończyła się wówczas tem, iż mówiono, jakoby arcyksiążę porucił myśl tego związku. Parla do tego związku w pierwszej linii rodzina arcyksięcia, w szczególności jego macocha arcyksiężna Maryja Teresa i jego brat arcyksiążę Otto. Również cesarz nie odnosił się sympatycznie do tych zamiarów arcyksięcia Ferdynanda Karola. Tymczasem, jak się pokazuje, arcyksiążę nie porucił swych zamiarów. Przez pewien czas były wprowadzone stosunki między arcyksięciem a ową panną zerwane. Później jednak, a mianowicie w lecie, kiedy arcyksiążę hawil w Reichenhall, spotkał on się z nią znowu i nawigwał dawny stosunek. Cozaj głosił też mówią na dworze o tem, że arcyksiążę zamierza swój pierwszy zamiar, zerzezenia się tytułów i słanowiska wykonać i przybrawszy tytuł barona von Rollenstein młodą ową pannę do elitarza poprowadzić. Na razie — jak długo trwa choroba brata, arcyksięcia Ottona — niechce arcyksiążę uczynić ostatecznego kroku, później jednak zamierza zwrócić się do cesarza i swą wolę przeprowadzić. Arcyksiążę Ferdynand Karol jest już od dużego czasu na urlopie i nie pełni służby wojskowej.

Jaki wpływ alkoholu wywiera na zwierzęta? Uczony profesor francuski Grehaut, poczynił zajmujące doświadczenia z psami; do doświadczeń nie używał jednak psów wygłodzonych, lecz przeciwnie odkarmionych nalezycie, gdyż inaczaj alkohol wywierał wpływ tylko częściowo. Nie można dać zwierzęciu czystego alkoholu, bo zgległoby natychmiast śmiercią nagłą — oświadcza profesor — dlatego też dajemy mu rozeszyn wodny z 10 proc. alkoholu (wódka, jaką piją ludzie zawiera najmniej 30 do 40 proc. alkoholu).

Psa kładę na deskę na grzbiecie i przywiązuję go silnicę za cztery łapy. Między szeregami wkładam mu się kawał grubego drzewa, które pies gryzie z wielokrością; następnie przez rurkę długości 50 centymetrów wprowadzam mu się do żołądka 340 kubicznych centymetrów wspomnianego płynu. Operacya ta trwa zaledwo 4 minuty i nie sprawia psu żadnych bólów. Pies wstaje, macha ogonem wesoło, jakby zjadł porządny kawał mięsa, następnie zaskakuje na kogoś, aby rozszarpać, harce po pokoju. To jest pierwsze stadium — objaśnia profesor podczas wykładu — zupełnie tak samo, jak u człowieka; pies posiada jeszcze wszystkie zmysły, jest tylko trochę podochoczone.

W godzinę później zmienia się obraz gwałtownie! Pies zwiesza głowę i wlecezie się wolno przy ścianie, jakby się wstydył swego stanu, a profesor zauważył sucho: „To jest drugie stadium“.

Pies wciąż się jeszcze wolniej, więc profesor kładzie go wyprawdować do ogrodu. — Świeżo powietrze zdawało się wywierać na niego wpływ zbawieniy, gdyż starał się biegać; co prawda bez wielkiego powodzenia, bo tylne łapy wydawały się za słabe do u niesienia ciężaru ciała, a profesor rzekł z mignazwy: „Pies nie może przyjdź do siebie, będziemy mieli zaraz trzecie stadium“.

I istotnie nie upłynął kwadrans, a pies leżał już na grzbiecie i machał w powietrzu nogami, poczem służący wprowadził go w ewarte stadium, mianowicie zaniósł go do budy, wystąpił skona, aby się wyspał. Gdy się pies obudził, zapominał widoczenie o swojej przygody, był bowiem wesoły i inteligentny jak przed operacyą.

Doświadczenie z królikami nie jest tak bardzo zajmujące, gdyż te nie próbują nawet chodźć, lecz po przyuczeniu alkoholu padają natychmiast i zasypiają.

Kangur natomiast jest bardzo niebezpiecznym, gdy sobie „podpieje“.

Profesor Grehaut robi też częste doświadczenia ze złotymi rybami. W tym wypadku operacya jest daleko prostsza: do wody, w której rybki pływają, wlewa się trochę alkoholu. Następuje są prawie takie same jak u psa. Ryby są najpierw podochoczone, pływają szybko w pociesznych łamańcach, dopóki nie nastanie trzęcie i ewarte stadium, w którym ryba „płyna aż do utraty zmysłów“, kładzie się na bok, i w końcu opada na dno basenu. Wtedy wyciągną ją z wody, zaprawionej alkoholem, boby inaczaj zgineła. W pół godziny potem przychodzi ryba w świeżej wodzie zupełnie do siebie. Jak widzimy z powyższych doświadczeń, wpływ alkoholu na organizm zwierzęcy jest stażny, podobnie jak na organizm ludzki.

NADESŁANE.

Skład fortepianów
W. BARABASZ
KRAKÓW, I. 39, i p. Lina A-B.
(Dom W-go Wł. Flischa).

Prosimy odnowić prenumeratę.

Tani Sklep Chrześcijański

„Pod Kościuszką“

w Krakowie, ulica Mikołajska L. 1.

połącza na obecną porę: Materye welniane, flanelki, barczyny, Białizna nęska i damska własnego wyrobu. — Wyprawy ślubne Ceny bardzo niskie i stale. — Sklep w niedziele święta zamknięty. — Zlecenia z prowincyi złatwia się odwrotnie

**Bogato ilustrowane
polskie cenniki**
wysyła na żądanie darmo.

Z drukarni i sietnictw A. Kozłowskiego w Krakowie